

Men jeg har, samtidig med at jeg siger det, respekt for, og jeg er fuldt opmærksom på, at der hos SF, Enhedslisten, Venstre og De Konservative er medlemmer, der måtte stemme for disse forslag, hos hvem der absolut ikke ligger nogen ubehagelige motiver. Jeg godkender og højagter deres motiver, som klart ligger i dette, at vi har udtalelser fra Den Danske Dyrlægeforening og fra den europæiske dyrlægeforening om, at der er tvivl om, hvorvidt dyret lider smerte. Og så respekterer jeg et hundrede procent – og det kan de, der har anmeldt sig til korte bemærkninger, godt være venlige at tage i betragtning – at de selvfølgelig har absolut noble og rene motiver. Der er overhovedet ingen tvivl om det.

Jeg vil gerne sige tak til hr. Langkilde for hans indlæg her i dag, for den motivering, han gav for at stemme imod forslagene, og for, at han var opmærksom på, at der i Det Gamle Testamente, som både er en del af den kristne og af den jødiske bibel, er sådanne dyreetiske regler, at de faktisk ikke findes bedre i nogen lovgivning nogetsteds i nutidens verden. Tak til hr. Langkilde.

Og mens jeg er ved at sige tak, vil jeg også benytte lejligheden til at takke både justitsministeren og den socialdemokratiske ordfører i denne sag for, at de har sat sig så enormt grundigt ind i stoffet, at de i modsætning til, hvad der helt klart gælder for forslagsstillerne – det har vi igen fået eksempler på i dag – ved, hvad de taler om, hvilket forslagsstillernes ordfører ikke på samme måde ved.

Jeg skal så igen understrege, at der ikke foreligger viden, og der er ikke én videnskabsmand, der har sagt, at han eller man ved, at der ved disse slagtemetoder påføres noget dyr nogen lidelse. Men alt i orden – tvivlen har man lov at tage i betragtning og lade komme dyret til gode, bevares.

Så må jeg da have lov at spørge, og jeg har været inde på emnet tidligere, men jeg vil udvide det i dag: Hvor bliver så forslagene imod lystjagt af? Fru Pia Kjærsgaard siger her i dag, og det har hun sagt før: Dyrenes velbefindende ligger os stærkt på sinde. Det gør det også mig, meget stærkt på sinde. Hvorfor rammer man ned på et punkt, hvor der både er tvivl om, hvorvidt der overhovedet er smerte forbundet med det, og som antalsmæssigt er meget ringe, når man ved, at op til 100.000 firbenede dyr løber anskudt rundt i vore skove, og op til 200.000 fugle flyver anskudt over vore hoveder?

Det har man ikke et ord om, og ikke et ord om dyretransporter.

Jeg har forsøgt at undersøge, om den europæiske dyrlægeforening har taget stilling til spørgsmålet om tyrefægtning. Det har de ikke. Her har vi dokumentation for, og alle mennesker, fagfolk og alle andre ved, at dette er dyremishandling. Så siger fru Pia Kjærsgaard og kompagni: Ja, hvis andre kommer med forslag på disse områder, vil vi nok stemme for dem. Men initiativet tages kun over for et par minoritetsgrupper i dette samfund og ikke over for nogle af de andre forekomster, hvor konkret viden om smerte indtil mishandling foreligger. Der er man ikke hjemme. Jeg tror, jeg ved første behandling sagde: Man merkt die Absicht und wird verstimmt.

Det siger jo noget om motiverne, at de antalsmæssige og vidensmæssige områder lader man ligge, men noget, der er tvivl om, og som ikke angår ret mange tilfælde, tager man op. Så det mener jeg, at ethvert folketingsmedlem udmærket kan vise sin afstandtagen til.

Jeg skal slutte med at sige, at der aldrig for mig har været tvivl om, at de mennesker uden for forslagsstillernes kreds, som stemmer for disse forslag, gør det ud fra motiver, som jeg både kan godkende og forstå.

Anden næstformand (Henning Grove):

Der er nu indtegnet en del korte bemærkninger, men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at denne debat havde vi også ved andenbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jo, men der kunne jo sidde nogle folketingsmedlemmer i salen, der måske skal overbevises i sidste sekund, og det er rent faktisk øvelsen, det drejer sig om for mig. Efter hr. Melchior's tale tror jeg såmænd, at der er et par stykker, som måske var i tvivl, som er blevet omvendt, og det kan jeg kun være tilfreds med.

Jeg vil ikke indgå i en debat med hr. Melchior, fordi det er omsonst, og den debat havde vi ved andenbehandlingen. Det, jeg vil sige, er, at denne sag er så godt belyst, at alle efterhånden ved, hvad det drejer sig om. Da jeg rejste den i 1987, fik jeg såmænd ikke beskyldninger fra nogen om, at der var andre motiver end de rent dyrevelfærdsmæssige. Da havde vi ikke de store problemer på andre områder, som vi har i dag, så den debat manglede dengang. Mine motiver er nøjagtig de samme, som de var i 1987.